

มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณี ในประเทศไทย*

LEGAL MEASURES TO PREVENT AND REDUCE THE PROBLEM OF PROSTITUTION IN THAILAND

ณภัทชา วีรวงศ์เนติกุล

Naphatcha Theerawongnitikul

ธานี วรภัทร์

Thanee Vorapatr

มหาวิทยาลัยรังสิต

Rangsit University, Thailand

E-mail; naphatchaa24@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงมาตรการต่างๆในการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายว่ามีกฎหมายบัญญัติคุ้มครองและการให้สิทธิต่างๆ แก่ผู้ค้าประเวณีอย่างไร เพื่อเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาในการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการศึกษาพบว่า การค้าประเวณีในประเทศไทยเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายมาอย่างยาวนาน ถึงแม้ว่าในประเทศไทยจะมีกฎหมายที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาระบบการค้าประเวณีหลายฉบับ ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 กฎหมายแต่ละฉบับดังกล่าวนี้ พบว่ายังมีปัญหาอย่างมากซึ่งส่งผลให้การกำกับดูแลการค้าประเวณีไม่สามารถทำได้ ทั้งนี้ ประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติคุ้มครองผู้ค้าประเวณี จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ค้าประเวณีมักถูกผู้แสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากกลุ่มผู้ที่มีอิทธิพล อีกทั้งไม่มีมาตรการในการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยได้ ดังนั้น การค้าประเวณีของไทยจึงไม่ได้รับการควบคุมหรือคุ้มครองผู้ค้าประเวณีได้อย่างเหมาะสม และยังเป็นการก่อผลเสียต่างๆในการบังคับใช้กฎหมายอีกด้วย ดังนั้น ผู้ทำการวิจัยจึงได้เสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และมาตรการอื่นๆอย่างเหมาะสมที่จะสามารถป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยได้ ทั้งนี้ มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองและดูแลผู้ค้า

* Received June 26, 2022; Revised July 2, 2022; Accepted July 12, 2022

ประเวณี ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและให้มีการควบคุมการค้าประเวณี เพื่อให้ประเทศไทยสามารถคุ้มครองสังคมจากการเกิดปัญหาและผลกระทบจากการค้าประเวณี ทั้งนี้ เพื่อสามารถคุ้มครองผู้ค้าประเวณีได้อย่างถูกต้องเหมาะสมอีกด้วย

คำสำคัญ: ผู้ค้าประเวณี, การค้าประเวณี, การขึ้นทะเบียน, การบังคับใช้กฎหมาย

Abstract

This research article aims to examine measures to prevent and reduce the issue of prostitution in Thailand and abroad. Including comparative analysis of the law on how it contributes protection and rights to the prostitutes. As a means to present solutions to restrict and diminish prostitution problem in Thailand effectively. The results of the study indicated that prostitution in Thailand has long been considered as an illegal occupation. Although in Thailand, there are many laws that handle with the problem of prostitution, including Criminal Code and Prevention and Suppression of Prostitution Act B.E.2539. It appeared that such laws still contain significant problems that resulted in the inability to regulate prostitution. Furthermore, Thailand does not have provisions to protect prostitutes which led to prostitutes often being exploited by influential groups. In addition, there are no measures to prevent and reduce the problem of prostitution in Thailand. As a result, prostitution in Thailand is not being regulated or protected properly and causing negative effects in the enforcement of the law. Henceforth, the researcher proposed a guideline to rectify Prevention and Suppression of Prostitution Act B.E.2539 and other appropriate measures that are capable of preventing and lessen prostitution problems in Thailand. Moreover, the law on the protection and supervision of prostitutes has been corrected under the guidance and for prostitution to remain under control. In order to grant an ability for Thailand the protection of society from problems and the effects of prostitution. Additionally, to provide the ability to protect prostitutes in a proper and appropriate manner.

Keywords: Prostitute, Prostitution, Registration, Law Enforcement

บทนำ

นับแต่อดีต ปัญหาการค้าประเวณี (Prostitution) เป็นเรื่องที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ซึ่งปัญหาการค้าประเวณีนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้น เพราะด้วยความเจริญในทุกๆ รูปแบบของยุคสมัยใหม่ ซึ่งได้มีการขยายตัวในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะการขยายตัวในด้านเทคโนโลยี ความเจริญทางวัตถุนิยม ทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว ซึ่งมีผลทำให้ประชากรต้องการที่จะสร้างโอกาสเพื่อให้ตนนั้นอยู่รอดในสังคมไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของฐานะทางการเงิน รายได้ที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้ชีวิตของตนนั้นดีขึ้น ซึ่งปัญหาการค้าประเวณีในไทยนั้นไม่มีวี่แววที่จะลดน้อยลงแต่อย่างใด ซึ่งปัญหาที่ตามมานั้นมีหลายประการ กล่าวคือ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมถึงปัญหาอื่นๆ จนนำไปสู่แนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง ป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณี (เท่าภิกพ ลิ้มจิตรกร, 2563) โดยมีหลักแนวคิดในการแก้ปัญหาค้าประเวณี ซึ่งแนวคิดที่ว่า การค้าประเวณีคือเรื่องที่ถูกตามกฎหมาย (Legalization) นั้น กล่าวคือ ตามแนวคิดของเสรีภาพในทางเพศและสิทธิทางเพศนั้นย่อมเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ซึ่งรวมถึงหลักความเสมอภาคอีกทางด้วย คือ ต้องไม่เลือกปฏิบัติเพราะเหตุในเรื่องความแตกต่างทางเพศ เพราะหลักเสรีภาพทางเพศนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิทางเพศ (สุจิตรา เชื้อมโพบูลย์, 2560) ทั้งนี้ ผู้ค้าประเวณีและสถานประกอบการการค้าประเวณีจะต้องทำการขึ้นทะเบียน (ปิยวัฒน์ วิฑูราภรณ์, 2560) โดยที่สถานประกอบการการค้าประเวณีนั้นๆ ต้องมีตัวแทนจากหน่วยงานของรัฐเข้ามาเพื่อควบคุมและดูแลสถานที่ประกอบการการค้าประเวณีเป็นการเฉพาะเจาะจง และมีการนำกฎหมายแรงงาน สวัสดิการต่างๆ หรือสิทธิอื่นๆ เข้ามาคุ้มครองผู้ค้าประเวณีอีกด้วย อีกทั้ง มีการตรวจสุขภาพทุกๆ เดือนให้กับผู้ค้าประเวณี เพื่อเป็นการป้องกันและลดปัญหาต่างๆ จากการค้าประเวณี รวมถึงผู้ค้าประเวณีมีหน้าที่ในการเสียภาษีให้แก่กรมสรรพากรด้วย อนึ่ง หากได้พิจารณาถึงเรื่องอัตราโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 การป้องกันทางด้านสาธารณสุข การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการค้าประเวณีนั้น พบว่าเรื่องที่กล่าวนั้นไม่สอดคล้องกับสภาพสังคม และที่หนักไปกว่านั้นมาตรการในการคุ้มครอง ควบคุม ดูแลและการพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ยังไม่ครอบคลุมแต่อย่างใด สิ่งเหล่านี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้นั้นไม่สามารถป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีได้ จึงทำให้กฎหมายนี้ประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย สาเหตุหลักๆ มาจากขาดการใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ถึงแม้ว่าตามพระราชบัญญัตินี้จะตราขึ้นมาเพื่อเอาผิดกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้าประเวณี แต่ในเรื่องการถูกบังคับให้ค้าประเวณีและการเปิดสถานประกอบการการค้าประเวณีไม่ได้รับการดูแลหรือช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่โดยตรง ทั้งนี้ สังคมไทยยังมีการเหยียด

หยามและตีตราผู้ค้าประเวณี จึงเป็นสาเหตุให้การผลักดันเรื่องสวัสดิการต่างๆในอาชีพการค้าประเวณีนั้นทำขึ้นได้ยาก (บุญยวีร์ เวชกรรม, 2561) ซึ่งในต่างประเทศมีการขึ้นทะเบียนทั้งผู้ค้าประเวณีและสถานประกอบกิจการการค้าประเวณี โดยเป็นการสร้างความมั่นใจว่าทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมายและผู้ค้าประเวณีต้องได้รับสวัสดิการอย่างเท่าเทียมกัน

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันสภาพปัญหาการค้าประเวณียังคงเป็นปัญหาที่มีความเรื้อรังของสังคมไทยมาตลอด อีกทั้ง มีการเติบโตอย่างมากจนกลายเป็นธุรกิจการค้าประเวณีที่ปราศจากการควบคุมดูแลจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง จึงทำให้ประเทศไทยกลายเป็นจุดหมายของธุรกิจท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุให้การค้าประเวณีนั้นเกิดปัญหาต่างๆตามมาอย่างมาก เช่น ปัญหาด้านยาเสพติด ปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับการสาธารณสุข ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงปัญหาการคอร์รัปชัน (ทยเลิศ ลือป้อ, 2550) ซึ่งเป็นปัญหาที่ป้องกันและแก้ไขไม่ได้และนับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินมานั้นก็ไม่สามารถนำมาแก้ไขหรือขจัดปัญหาการค้าประเวณีให้ลดน้อยลงจากสังคมไทยได้แต่อย่างใด ในทางกลับกันประเทศไทยเมื่อมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มรายได้ต่อหัวมากขึ้นเท่าใด การค้าประเวณีกลับยิ่งมากขึ้นเท่านั้น อีกทั้ง ขั้นตอนดำเนินงานต่างๆ ของหน่วยงานรัฐในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีนั้น มักจะได้รับการต่อต้านอย่างมากจากวงการผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความเกี่ยวข้องข้องกับการค้าประเวณีไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน โดยส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์หรือรายได้จากการค้าประเวณีในภาคเอกชน จึงทำให้การค้าประเวณีได้รับการถูกเพิกเฉยและไม่มีการปราบปรามใดๆ ทั้งนี้ ปัญหาการค้าประเวณีนั้นเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องหลายประการ นับตั้งแต่ต้นนโยบายทางด้านเศรษฐกิจและสังคม นโยบายด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย การเติบโตของภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องโยงกับธุรกิจการท่องเที่ยวโดยที่จะใช้ผู้หญิงค้าบริการทางเพศ ซึ่งจะให้ผลกำไรอย่างสูงแก่ผู้ประกอบการการค้าประเวณีและผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง จึงทำให้ธุรกิจการค้าประเวณีนี้นี้มีการเติบโตได้อย่างรวดเร็ว (ทยเลิศ ลือป้อ, 2550) โดยพื้นฐานแล้วเป็นธุรกิจที่ยอมให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมาทำการแสวงหาผลประโยชน์และการดำรงชีพจากเนื้อตัวร่างกายของบุคคลอื่น แต่ในด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้นในปัจจุบันการให้บริการทางเพศ หรือการค้าประเวณีนั้นเป็นเครื่องมือที่สามารถหาเลี้ยงชีพของกลุ่มคนที่ด้อยโอกาส ด้วยสาเหตุต่างๆเหล่านี้จึงสมควรมีมาตรการในทางกฎหมายมาบังคับใช้เพื่อเป็นการป้องกันและช่วยลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย

หากพิจารณาสังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบการค้าประเวณี ค่านิยม ความเชื่อและทัศนคติไปมาก อีกทั้ง กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ที่มีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันไม่มีสวัสดิการแรงงานขั้นพื้นฐานแถมเช่นอาชีพอื่นๆ ทำให้ผู้ค้าประเวณีมีชีวิตที่ยากลำบากมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่มีความสอดคล้องกับสิทธิเสรีภาพ

ทางเพศของมนุษย์เลย เพราะการที่มนุษย์จะตัดสินใจร่วมประเวณีกันนั้นเกิดจากความสมัครใจของตนเอง โดยปราศจากการชักชวน ชูเชื้อ บังคับ หลอกลวงมา ซึ่งเป็นผลให้การค้าประเวณีในประเทศไทยไม่ได้รับการป้องกันและการดูแลคุ้มครองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สุจิรา เชื่อมโพบูลย์, 2560) จึงเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถป้องกันและลดปัญหาต่างๆจากการค้าประเวณีได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงสมควรหาแนวทางในการบัญญัติกฎหมายหรือแก้ไขด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งจะสามารถช่วยแก้ไข ป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการค้าประเวณีในสังคมไทย สาเหตุของการค้าประเวณี แนวความคิดและทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ ทฤษฎีอาชญาวิทยาและสังคมวิทยาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทฤษฎีในเรื่องการกำหนดความผิดทางอาญาที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี
2. เพื่อศึกษาปัญหาในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายตามบทบัญญัติของกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 รวมถึงมาตรการทางกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีภายในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาข้อแตกต่างในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณี โดยเปรียบเทียบบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณีในต่างประเทศ และกลุ่มประเทศที่ทำการเสียภาษีของผู้ค้าประเวณี รวมถึงมาตรการอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามบทกฎหมายของต่างประเทศ
4. เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณี การยื่นเสียภาษีของผู้ค้าประเวณีโดยชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงมาตรการด้านสาธารณสุขและมาตรการอื่นๆ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความฉบับนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาโดยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก โดยทำการค้นคว้าหาข้อมูลจากมาตรการทางกฎหมาย ทั้งกฎหมายต่างประเทศและในประเทศไทย รวมถึงการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือ ตำราทางวิชาการ วารสารกฎหมาย ตำบทยุทธศาสตร์ และบทความในประเทศและต่างประเทศ โดยการรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการศึกษา และทำการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขต่อไป

ผลการวิจัย

ปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเทศไทยนั้น เป็นปัญหาที่มีมาอย่างยาวนานและยังไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่าตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 รวมถึงแนวความคิดในการจัดการเพื่อที่จะป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีของประเทศไทยนั้น มิได้สอดคล้องกับปัญหาต่างๆในเรื่องการค้าประเวณีแต่อย่างใด ซึ่งนอกจากจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการประกาศใช้กฎหมายเพื่อต้องการจะลดจำนวนผู้ค้าประเวณีในประเทศไทยลงแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านที่ไม่ดีต่อผู้ค้าประเวณีอีกด้วย ซึ่งจากการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาและสาเหตุของการค้าประเวณีในสังคมไทย แนวความคิดและทฤษฎีทางพฤติกรรมกรรมศาสตร์ ทฤษฎีอาชญาวิทยาและสังคมวิทยาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทฤษฎีในเรื่องการกำหนดความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

การค้าประเวณีนั้นได้เกิดปัญหามาอย่างยาวนานในสังคมไทย และเป็นที่ยากในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีให้หมดสิ้นไป ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะหาวิธีการและมาตรการต่างๆขึ้นมาใช้บังคับ เพื่อเป็นการปราบปรามความผิดต่างๆในการค้าประเวณี แต่ผู้กระทำความผิดก็พยายามหาช่องทางต่างๆ และหาช่องว่างในทางกฎหมายเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดเสมอมา ซึ่งในปัจจุบันนี้การค้าประเวณีนั้นมีจำนวนมากขึ้น โดยเป็นผลมาจากภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำและยิ่งสถานการณ์โควิด-19 เช่นนี้ทำให้สถานะทางการเงินของผู้คนมีความย่ำแย่มากยิ่งขึ้น และสิ่งที่สำคัญ คือ ผู้ค้าประเวณีที่ตัดสินใจในการค้าประเวณีนั้นอาจมีความต้องการในการบริโภคและวัตถุนิยมสูง จึงเป็นสาเหตุให้มีผู้ค้าประเวณีในจำนวนมากขึ้น อีกทั้ง ยังมีรูปแบบในการค้าประเวณีอย่างหลากหลาย อีกทั้ง การค้าประเวณีนั้นเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนอย่างมากและยังมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม รวมถึงนโยบายในการพัฒนาประเทศด้วย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปัญหาในหลายๆด้าน เช่น ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เรื่องอายุของผู้ค้าประเวณี การทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาเรื่องยาเสพติด ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น อนึ่ง ผู้ค้าประเวณีเข้าสู่วงจรการค้าประเวณีนั้นมีอยู่ด้วยกันหลากหลายสาเหตุ เช่น สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Events) ได้แก่ ความยากจน ความอดอยาก ขัดสนเงินทอง สาเหตุมาจากครอบครัว (Domestic Causes) ได้แก่ การดูแล การอบรมสั่งสอน และการปฏิบัติที่ไม่ดีของบิดาและมารดา ผู้ปกครอง ญาติ สามี โดยอาจจะถูกปล่อยปละละเลยจากบุคคลดังกล่าว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ไร้ซึ่งความสุข สามีละทิ้ง หรือการแต่งงานที่ไม่มีความสุข สาเหตุมาจากสังคม (Social Causes) ได้แก่ ความต้องการความสะดวกสบายของบุคคลภายในครอบครัว การถูกหลอกลวง ถูกลักพา หรือถูกจับตัวไป สาเหตุทางด้านกายภาพ (Physiological Significance) ได้แก่ แรงกระตุ้นและความอยากรู้อยากลองทางเพศความสัมพันธ์ หรือเกิดจากการถูกข่มขืน

อย่างไรก็ดี การศึกษาการค้ำประเวณีนั้นจำเป็นต้องศึกษาถึงแนวคิดทางสังคมศาสตร์ประกอบกับเชิงนิติศาสตร์ เนื่องจากว่าในเรื่องของการค้ำประเวณีนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม หากนำแนวคิดเรื่องเสรีภาพทางเพศมาปรับใช้กับการค้ำประเวณีอย่างสมัครใจนั้น กล่าวคือ ผู้หญิงนั้นมีสิทธิเสรีภาพในร่างกายของตนเองอย่างอิสระที่ไม่ต้องมีใครมากำกับควบคุม อีกทั้ง ยังเป็นการแสวงหาความสุขให้กับตนเอง โดยที่ไม่ได้มีการถูกบังคับ ช่มชู้ หรือมีผู้ใดมาแสวงหาประโยชน์จากตน ดังนั้น การค้ำประเวณีจึงเป็นอาชีพหนึ่งไม่ต่างไปจากอาชีพอื่นๆ ซึ่งหญิงมีสิทธิที่จะทำงานประเภทนี้ได้ด้วยความสมัครใจ ซึ่งรัฐควรตระหนักและให้ความสำคัญคุ้มครองและให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ เหมือนกับงานประเภทอื่นๆ ดังนั้น ตามหลักเสรีภาพทางเพศนั้นมนุษย์ไม่ว่าจะชายหรือหญิงย่อมมีเสรีภาพในทางเพศ สามารถเลือกและกำหนดในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ด้วยตนเองได้ และนอกจากนี้เสรีภาพทางเพศนั้นยังเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน โดยจะได้รับการคุ้มครองในเรื่องของการค้ำประเวณีโดยสมัครใจ เพราะการค้ำประเวณีนั้นย่อมเกิดขึ้นจากความสมัครใจของผู้ค้ำประเวณีในการใช้ร่างกายของตนเองเพื่อในการแสวงหาผลประโยชน์ โดยไม่ขัดต่อความสงบสุขหรือก่อความเสียหายแก่สังคมแต่อย่างใด กรณีเช่นนี้ย่อมถือได้ว่าบุคคลนั้นได้ใช้สิทธิในเสรีภาพทางเพศอย่างถูกต้องแล้ว อนึ่ง การค้ำประเวณีกรณีที่ผู้ค้ำประเวณียินยอมโดยสมัครใจที่จะกระทำความผิดนั้น ย่อมมีเหตุปัจจัยใดๆ ที่ควรศึกษาเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุว่าเพราะเหตุใดการค้ำประเวณีจึงเป็นการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย และบุคคลนั้นๆทำไมถึงเลือกกระทำความผิดซ้ำๆอีก กล่าวคือ ทฤษฎีของพฤติกรรม การเสพติดเกี่ยวกับการค้ำประเวณี คำว่า พฤติกรรมของการเสพติด (Behavioral Addiction) คือ พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความสุขความพึงพอใจซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำๆต่อเนื่องไปเรื่อยๆ เช่น ติดการพนัน (Pathological Gambling) การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) หรือการเสพติดเซ็กส์ (Sex Addiction) เป็นต้น แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรม การเสพติด คือ การเสพติดสิ่งต่างๆ นั้น รวมทั้งเหล้า บุหรี่ การพนัน การมีเพศสัมพันธ์ ฯลฯ เกิดจากความสนุก ความคึกคะนอง ความตื่นเต้น ความพึงพอใจ ความอยากรู้อยากลอง การคลายเครียด การตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมบางอย่าง ซึ่งการเสพติดการมีเพศสัมพันธ์จนติดนั้น สามารถรับรู้ได้ว่าเป็นตัวช่วยสร้างความสุขความพอใจให้เขา โดยเป็นพฤติกรรมที่มีการกระทำแบบซ้ำๆ เป็นการเรียนรู้ที่บกพร่องเพราะการเสพติดให้ความพอใจแค่ชั่วคราวเท่านั้น แต่กลับมีผลเสียมากในระยะยาว เมื่อคนเหล่านั้นเกิดการเสพติดเขาจะหาช่องทางในการเสพติดเพื่อสนองความต้องการของเขาอย่างควบคุมตัวเองไม่ได้ แม้แต่คนที่รู้ถึงพิษภัยความเสียหายของโทษก็ตาม

ทั้งนี้ รวมถึงทฤษฎีทางอาชญาวิทยาเกี่ยวกับการค้ำประเวณี กล่าวคือ ในกรณีการประกอบอาชีพการค้ำประเวณีด้วยความสมัครใจนั้น เป็นอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย เพราะการกระทำโดยสมัครใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย คือ ระหว่างผู้ค้ำประเวณีและผู้ซื้อบริการ แต่เมื่อใด

ที่ผู้ค้าประเวณีมีนายหน้าที่ทำการติดต่อ สมัครเข้าทำงานแฝงในสถานบันเทิงหรือในรูปแบบอื่น ผู้สมัครใจในการค้าประเวณีจะตกเป็นเหยื่อในการแสวงหาผลประโยชน์หรือหารายได้จากผู้ค้าประเวณี ซึ่งผู้ค้าประเวณีที่ยินยอมมักจะถูกเอารัดเอาเปรียบจากการทำงานหรือหารายได้ของตนเอง อนึ่ง ลักษณะของกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่ได้มีการระบุถึงการกระทำหรือการไม่กระทำการใดอันเป็นความผิดและมีโทษ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบัญญัติกฎหมายอาญา โดยใช้ทฤษฎีการกำหนดความผิดในทางอาญา กล่าวคือ การกำหนดความผิดทางอาญานั้นเป็นการลงโทษหากผู้ใดฝ่าฝืนกฎหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งการลงโทษตามกฎหมายอาญานั้นมีความรุนแรงที่รัฐสามารถบังคับใช้ได้กับประชาชน ทั้งนี้ ยังป้องกันไม่ให้องค์กรหรือเจ้าหน้าที่ใช้กฎหมายโดยตัดสินด้วยความรู้สึกของตนเอง หรือเป็นการใช้ดุลพินิจในการบังคับใช้กฎหมายแบบไม่มีความยุติธรรม

2. ปัญหาในทางปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายตามบทบัญญัติของกฎหมายการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 รวมถึงมาตรการทางกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีภายในประเทศไทย

จากสถานการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีที่มีอยู่นั้น ก็คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ซึ่งมีแนวคิดที่จะมุ่งเน้นปราบปรามการค้าประเวณีและห้ามมีการค้าประเวณี แต่ก็ปรากฏว่ามีการค้าประเวณีแอบแฝง ซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายที่มุ่งเน้นจะเอาผิดและจับกุมผู้ค้าประเวณี โดยที่ไม่ได้มุ่งลงโทษไปที่ผู้แสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณี เช่น นายหน้า ผู้ซื้อบริการ จึงทำให้สถิติในการจับกุมผู้แสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีนั้นมีจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับปัญหาและความรุนแรงจากการค้าประเวณี

2.1 มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีภายในประเทศไทย

ในปัจจุบันนี้ ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีอยู่หลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้จะมุ่งเน้นศึกษาถึงความเป็นมาในการบังคับใช้กฎหมายในประเทศไทย โดยเฉพาะกรณีของผู้ค้าประเวณี ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นหลักสำคัญ รวมไปถึงศึกษามาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการค้าประเวณีในรูปแบบที่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีอีกด้วย

2.1.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

หลังจากที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 และประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 แล้วนั้น ซึ่งได้มีบทบัญญัติลงโทษการ

ค่าประเมินแล้ว แต่รัฐบาลไม่สามารถปรามการค้าประเมินได้แต่อย่างใด กลับกันการค้าประเมินมีเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกด้วย อีกทั้ง วิธีในการปฏิบัติทางสังคมไทยในเรื่องการซื้อขายบริการนั้นไม่ได้มีความสอดคล้องกับกฎหมาย ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางสังคม รายได้ภายในครอบครัว รวมถึงปัญหาความยากจนที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้สู่กระบวนการล่อลวงเด็ก บังคับเด็ก ผู้หญิงเข้าสู่วงจรการค้าประเมิน จนปรากฏมีผู้ค้าประเมินเด็กจำนวนมากจึงได้มีการเสนอแก้กฎหมายในเรื่องการค้าประเมิน และต่อมาได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเมิน พ.ศ. 2539 ขึ้นมาบังคับใช้แทนจนถึงปัจจุบันเพื่อเป็นการลดโทษแก่ผู้ค้าประเมินและลงโทษผู้ซื้อบริการเด็ก รวมถึงบิดามารดาที่มีการสนับสนุนให้บุตรของตนทำการค้าประเมิน และในปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้าประเมินที่มีการบังคับใช้ในประเทศไทยนั้น ไม่สามารถป้องกันการข่มขู่ และการยับยั้งการกระทำความผิดของผู้ค้าประเมินได้เลย จึงส่งผลให้มีการกระทำความผิดของผู้ค้าประเมินมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเมินในประเทศไทย ไม่ได้ระบุถึงมาตรการในการป้องกันถึงการทำผิดซ้ำๆของผู้ค้าประเมินที่มีอายุ 18 ปี ไว้แต่อย่างใด

2.1.2 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

ปัญหาของกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีขึ้นอย่างมากมาย ตามพระราชบัญญัตินี้ได้มีการบัญญัติว่าสถานบริการนั้นเป็นสถานที่ในการประกอบกิจการ โดยดำเนินกิจการไปเพื่อความเรียบร้อยและไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน อีกทั้ง ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ไม่ควรจัดให้มีการบันเทิงที่ไม่เหมาะสมอีกด้วย ทั้งนี้ จะพบได้ว่าสถานบริการดังกล่าวนั้นในปัจจุบันได้มีการตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายไปทั่ว จึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่างๆและส่งผลร้ายแก่ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงอย่างมาก รวมไปถึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาอีกด้วย เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการค้ามนุษย์และปัญหาอื่นๆทางสังคม ทั้งนี้ สถานประกอบกิจการการค้าประเมินนั้นต้องมีจุดสำคัญที่ระบุเฉพาะอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นการรับรู้ได้จากผู้ที่พบเห็นว่าเป็นสถานประกอบกิจการการค้าประเมิน และภายในเป็นสถานประกอบกิจการการค้าประเมิน โดยจะต้องมีลักษณะที่สะอาดปลอดภัย เพื่อให้การทำงานนั้นส่งผลดีต่อผู้ค้าประเมิน มีอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ตลอดเวลา และต้องมีมาตรการในการดูแลและคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ค้าประเมิน ทั้งนี้ ผู้ประกอบกิจการการค้าประเมินนั้นจะต้องแสดงใบอนุญาตในการเปิดสถานประกอบการการค้าประเมิน โดยที่เจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการพิจารณาถึงมาตรการในการป้องกันต่างๆ ภายในสถานประกอบกิจการการค้าประเมินนั้นให้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็ต้องพิจารณาให้สถานประกอบกิจการการค้าประเมินดังกล่าวนี้ต้องมีลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการค้ามนุษย์

2.1.3 มาตรการทางกฎหมายทางด้านสาธารณสุข

มาตรการทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณีโดยสมัครใจและมีอายุกว่า 18 ปี ได้อย่างประสบผลสำเร็จ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการบัญญัติถึงมาตรการทางกฎหมายทางด้านสาธารณสุขไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาการติดต่อทางเพศสัมพันธ์แพร่ระบาดอย่างมาก เพราะสิทธิรักษาพยาบาล หรือการได้อบรมสุขภาพรวมไปถึงการตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอและไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น สำหรับประเทศไทยคงยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

3. การป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณี โดยเปรียบเทียบบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณีในต่างประเทศ และกลุ่มประเทศที่เสียภาษีของผู้ค้าประเวณี รวมถึงมาตรการอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามบทกฎหมายของต่างประเทศ

3.1 มาตรการในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย การค้าประเวณีในประเทศไทยนั้นพบปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น กรณีมาตรการในทางกฎหมายในการค้าประเวณีนั้นมีความซับซ้อนอย่างมาก มาตรการในการลงโทษกับการคุ้มครองช่วยเหลือผู้ค้าประเวณีซึ่งเป็นผู้เสียหาย ปัญหาด้านสาธารณสุข อื่นๆ ดังนั้น วิธีการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้นสามารถทำได้ ดังต่อไปนี้

3.1.1 สถานการณ์ของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ในปัจจุบัน

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น อวัยวะเพศ ทวารหนัก หูดที่อวัยวะเพศ หรือเชื้อราในช่องคลอด เป็นต้น และโรคเอดส์เป็นโรคที่มีความสัมพันธ์กับโรคติดต่อทางเพศ ซึ่งสาเหตุหลักๆ ของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ พบว่าเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ได้มีการป้องกัน และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์นั้นวิธีที่สำคัญคือ การลดพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ มีการส่งเสริมให้สวมใส่ถุงยางอนามัย

3.1.2 การใช้ถุงยางอนามัย

การรักษาโรคเอดส์หรือวัคซีนที่ใช้ในการป้องกันโรคเอดส์ในขณะนี้ยังไม่มียาที่ใช้ได้ผล ดังนั้น การใช้ถุงยางอนามัยจึงเป็นวิธีการเดียวที่จะสามารถป้องกันโรคเอดส์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ได้ จึงทำให้หน่วยงานรัฐมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการใช้ถุงยางอนามัยโดยเฉพาะในสถานบริการทางเพศซึ่งเป็นที่แพร่เชื่อได้อย่างมาก และจากการที่ได้ศึกษาเรื่องการใส่ถุงยางอนามัยนั้น พบว่าผลของการใส่ถุงยางอนามัยมีระดับที่สูงมาก ดังนั้น จึงได้มีการรณรงค์เรื่องการสวมใส่ถุงยางอนามัยในทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการใส่ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องกับหญิงบริการทางเพศ เพราะว่าการใช้ถุงยาง

อนามัยเป็นเพียงวิธีการเดียวเพื่อช่วยในการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ที่ได้ผลมากที่สุดในตอนี้

3.1.3 การดูแลและป้องกันเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของตนเอง

หญิงผู้ค้าประเวณีซึ่งทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ย่อมมีผลเสียต่อสุขภาพในทางที่ไม่ดีรวมถึงสภาพจิตใจและร่างกายด้วย โดยเฉพาะในเรื่องของความเสี่ยงในการติดเชื้อและการแพร่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์ได้อย่างง่าย กรณีการตรวจสุขภาพของผู้ค้าประเวณีหน่วยงานของสาธารณสุขจะมีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพทางเพศของหญิงผู้ค้าประเวณี โดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ โดยจะมีการตรวจรักษาให้แก่หญิงผู้ค้าประเวณี และจะต้องมีการให้ความร่วมมือกันระหว่างเจ้าของสถานประกอบกิจการการค้าประเวณีกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานสาธารณสุขของรัฐ จึงทำให้หญิงผู้ค้าประเวณีได้รับการดูแลสุขภาพแต่ก็ไม่ทั่วถึงและไม่ได้มีการตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้ง ผู้ค้าประเวณีส่วนมากจะใช้บริการของคลินิกเอกชนมากกว่า เพราะว่าเพื่อความสะดวกและไม่ต้องเปิดเผยตัวตนมาก

3.2 มาตรการในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณีในต่างประเทศ

การค้าประเวณีนั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมในทุกประเทศทั่วโลก ซึ่งประเทศต่างๆ นั้นล้วนแต่พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยผ่านกระบวนการทั้งทางด้านสังคมและกฎหมายซึ่งเฉพาะในส่วนของกฎหมายนั้น ซึ่งมีระบบกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณี (The Regulatory System) ดังนั้น กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีของประเทศเยอรมนีและประเทศเนเธอร์แลนด์ มีดังต่อไปนี้

3.2.1 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ระบบประเทศการขึ้นทะเบียนการค้าประเวณีได้ยอมรับว่าการค้าประเวณีนั้นเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย อีกทั้ง ให้มีการตรวจสุขภาพผู้ค้าประเวณีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อโรครวมไปถึงให้มีการเสียภาษีให้แก่รัฐตามกฎหมาย ในเวลาต่อมาสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้มีการเปลี่ยนแปลงการบัญญัติกฎหมายใหม่ขึ้นมา เรื่องการประกอบอาชีพการค้าประเวณีได้มีการระบุให้อยู่บริเวณเฉพาะเท่านั้น โดยกฎหมายได้มีการระบุเขตพื้นที่ให้มีการค้าประเวณีและมีใบอนุญาตการค้าประเวณี ซึ่งการรับรองให้มีการค้าประเวณีอย่างถูกต้องตามกฎหมายต้องผ่านการขึ้นทะเบียนและให้มีการค้าประเวณีอย่างเสรีต่อมามีมาตรการในการควบคุม เพื่อให้เกิดการคุ้มครองผู้ค้าประเวณีและคุ้มครองความเสี่ยงต่างๆที่เกิดขึ้นต่อสังคม ซึ่งผู้ค้าประเวณีและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้าประเวณีนั้นต้องขึ้นทะเบียนต่อหน่วยงานของรัฐในการประกอบกิจการการค้าประเวณี โดยที่เยอรมนีนั้นได้อนุญาตให้ประกอบอาชีพการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจของผู้ค้าประเวณีเอง อีกทั้ง ยังได้มีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อเป็นการรับรองการประกอบอาชีพให้สุจริตของผู้ค้าประเวณี ดังนั้น การบัญญัติ

กฎหมายข้างต้นนั้น ส่งผลให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีกลายเป็นประเทศที่อนุญาตให้มีการค้าประเวณีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หลังจากนั้นได้มีมาตรการควบคุมบางอย่างเพื่อให้เกิดการคุ้มครองผู้ค้าประเวณี ซึ่งได้ระบุให้ผู้ค้าประเวณีและผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีนั้นต้องขึ้นทะเบียน เมื่อผู้ค้าประเวณีในเยอรมนีมีฐานะถูกต้องตามกฎหมายแล้วจะได้รับการรับรองและการคุ้มครองจากหน่วยงานรัฐ โดยที่ผู้ค้าประเวณีต้องเข้าอบรมด้านสุขภาพ ซึ่งในการอบรมด้านสุขภาพนั้นจะต้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันโรคและการป้องกันเรื่องการตั้งครรรภ์ รวมทั้งความเสี่ยงอื่นๆ เช่น ยาเสพติดและความเสี่ยงจากการตีแอลกอฮอล์ อีกทั้ง ข้อมูลเหล่านี้ที่ผู้ค้าประเวณีได้ให้ไว้กับหน่วยงานจะปกปิดข้อมูลไม่มีการส่งต่อข้อมูลไปยังที่ใดๆ และเมื่อได้รับการฝึกอบรมสุขภาพแล้วนั้น ผู้ค้าประเวณีจะได้รับใบรับรองที่ออกให้โดยมีการระบุชื่อและนามสกุลในใบรับรองดังกล่าวนั้น โดยการอบรมสุขภาพนี้จะต้องทำทุกๆ เดือน และใบอบรมด้านสุขภาพนี้ผู้ค้าประเวณีจะต้องเก็บติดตัวไว้ตลอดระยะเวลาการทำงาน โดยการลงชื่อนามแฝง และนามแฝงในใบรับรองสุขภาพนั้นต้องลงชื่อเดียวกับที่ลงในใบรับรองการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณีในชื่อเดียวกันจะเปลี่ยนนามแฝงไปเป็นชื่ออื่นไม่ได้

3.2.2 ประเทศเนเธอร์แลนด์

ในราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์การค้าประเวณีนั้นไม่เคยถูกระบุไว้ว่าการค้าประเวณีนั้นเป็นความผิดทางอาญา แต่เคยมีการกำหนดให้สถานประกอบกิจการการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในการช่วยลดจำนวนผู้ค้าประเวณีลงได้เลย จึงก่อเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากและยังส่งผลต่อผู้ค้าประเวณีอีกด้วย ดังนั้น จึงเป็นสาเหตุให้มีการมุ่งเน้นที่จะบัญญัติกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมา เพื่อเป็นการจัดระเบียบทางสังคมแห่งการค้าประเวณี ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายและระบุงณฑ์บางอย่างขึ้นเพื่อใช้ในการควบคุมสถานการณ์การค้าประเวณี เพื่อเป็นการช่วยลดปัญหาและความวุ่นวายต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยให้การค้าประเวณีถูกต้องตามกฎหมายซึ่งจะต้องผ่านการขึ้นทะเบียนก่อน และให้การประกอบกิจการการค้าประเวณีนั้นสามารถทำได้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ต้องห้ามในลักษณะเป็นการค้ามนุษย์ ซึ่งการจะประกอบกิจการการค้าประเวณีนี้ได้จะต้องดำเนินการขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ได้ระบุไว้ โดยผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณีนั้นจะได้รับสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลอื่นที่ประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น กฎหมายแรงงาน ทั้งนี้ ต้องเสียภาษีตามกฎหมายรวมถึงมีสิทธิได้รับสวัสดิการต่างๆ จากรัฐอีกด้วย ดังนั้น ประเทศเนเธอร์แลนด์จึงได้มีการรับรองอาชีพการค้าประเวณีโดยรับรองว่าเป็นอาชีพที่สุจริตธรรมดาอย่างหนึ่ง ทำให้ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการตัดสินใจจะให้บริการหรือไม่ของผู้ค้าประเวณีเอง จึงทำให้ผู้ค้าประเวณีต้องได้รับการคุ้มครองในกรณีไม่ให้บริการแก่บุคคลใดหรือในเวลาใดก็ได้

3.3 กลุ่มประเทศที่เสียภาษีการค้าประเพณีให้แก่รัฐ

ภาษี คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเรียกเก็บจากประชาชน เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยใช้เพื่องานบริหารและการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สาธารณสุข การคมนาคม อื่นๆ โดยประชาชนมีหน้าที่ในการชำระภาษี ดังนั้น หน้าที่การชำระภาษีของผู้ค้าประเพณีนั้นก็ยังคงต้องเสียภาษีให้แก่รัฐด้วย ซึ่งจากการได้ศึกษาพบว่าผู้ค้าประเพณีในต่างประเทศมีการชำระภาษีให้แก่รัฐด้วยเช่นกัน ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

3.3.1 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

การค้าประเพณีของผู้ค้าประเพณีในประเทศเยอรมนีนั้นมีฐานะที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งมีการควบคุมและคุ้มครองจากหน่วยงานของรัฐ อีกทั้ง ผู้ค้าประเพณีจะได้รับการเข้าอบรมด้านสุขภาพ และต้องทำการขึ้นทะเบียนการค้าประเพณีผ่านหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้ ผู้ค้าประเพณีในกรณีที่เป็นลูกจ้างของสถานบริการต่างๆ หรือจะเป็นผู้ค้าประเพณีอิสระก็ตามต้องเสียภาษีให้แก่รัฐด้วยเช่นกัน ซึ่งรายได้จากการค้าประเพณีอยู่ในหมวดของภาษีเงินได้ (สำหรับงานอิสระ) หรือภาษีเงินได้เดือน (สำหรับกรณีที่เป็นลูกจ้าง) ดังนั้น ผู้ค้าประเพณีจะต้องดำเนินการในการเสียภาษีให้แก่รัฐ ซึ่งทางรัฐจะมีกฎหมายในการเสียภาษีที่ค่อนข้างจะชัดเจน ทั้งนี้ ยังสามารถฟ้องร้องต่อศาลได้ในกรณีที่ผู้ซื้อบริการทางเพศไม่ยอมจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ค้าประเพณีที่ทำงานในสถานประกอบกิจการการค้าประเพณี

3.3.2 ประเทศเนเธอร์แลนด์

ประเทศเนเธอร์แลนด์นั้นได้มีมาตรการเกี่ยวกับการเสียภาษีไว้ โดยกฎหมายให้ผู้ค้าประเพณีต้องเสียภาษีเงินได้ในฐานะอาชีพอิสระ (Independent Entrepreneurs) ซึ่งทำให้ผู้ค้าประเพณีนั้นมีหน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายได้และเสียภาษีให้ถูกต้องตามกฎหมาย รวมไปถึงมีหน้าที่ที่จะต้องคิดภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริการรวมในค่าบริการอีกด้วย ซึ่งแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาของรัฐบาลเนเธอร์แลนด์นั้น คือ การเตรียมจัดเก็บ "ภาษีโสเภณี" เป็นการหาเงินเข้ารัฐเพื่อนำไปปรับงบประมาณทั้งรายรับและรายจ่ายของประเทศให้มีความสมดุล ตามกฎหมายค้าประเพณีของเนเธอร์แลนด์ปัจจุบันได้มีการหักรายได้อัตรา 19 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ จึงได้มีการออกมาตรการการควบคุมจัดเก็บภาษีโดยระบุให้ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้น จากการศึกษาพบว่าผู้ค้าประเพณีต้องมีใบอนุญาตและมีการเสียภาษีให้แก่รัฐ โดยจะได้รับการคุ้มครองและสิทธิต่างๆ เหมือนกับวิชาชีพอื่นๆ อีกทั้ง เจ้าของสถานประกอบกิจการการค้าประเพณีต้องจดทะเบียนการทำธุรกิจและต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลอีกด้วย

4. วิเคราะห์หาแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเพณี การยื่นเสียภาษีของผู้ค้าประเพณีโดยขอด้วยกฎหมาย

รวมถึงมาตรการด้านสาธารณสุขและมาตรการอื่นๆ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการป้องกันการค้าประเวณีในประเทศไทยกับต่างประเทศ

ในปัจจุบันได้มีมาตรการทางกฎหมายต่างๆมากมาย โดยให้ผลลัพธ์จากการที่ได้บังคับใช้ที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงมาตรการต่างๆที่อาจนำมาใช้เพื่อเป็นมาตรการป้องกันและดูแลการค้าประเวณี อีกทั้งยังสามารถป้องกันปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นซึ่งมีสาเหตุมาจากการค้าประเวณีได้ โดยจะต้องเป็นมาตรการที่มีความเหมาะสมและควรนำมาปรับใช้ได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 เปรียบเทียบมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่างๆจากการค้าประเวณีระหว่างประเทศไทยและสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ในประเทศไทยการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่างๆมีความเกี่ยวข้องกับการร่วมประเวณี ได้พบว่ามาตรการในการบังคับผู้ค้าประเวณีให้ตรวจโรคเป็นประจำนั้นไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ อีกทั้งไม่สามารถบังคับใช้ทางกฎหมายใดๆได้เลย เพราะสาเหตุของการแพร่ระบาดของโรคไม่ได้มาจากผู้ค้าประเวณีแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น ซึ่งผู้ซื้อบริการเองก็เป็นพาหะของโรคได้เช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่ามาตรการในการบังคับให้ผู้ค้าประเวณีต้องทำการตรวจโรคติดต่อเป็นประจำนั้นไม่ควรนำมาใช้ รวมไปถึงมีการสนับสนุนให้มีการเข้ารับการตรวจรักษาซึ่งได้จัดให้มีหน่วยงานที่คอยให้บริการ และค่าใช้จ่ายจากการบริการนั้นต้องไม่มีราคาที่สูงหรือการให้บริการในการตรวจรักษานั้นไม่มีการเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดทำแล้วและถือว่าไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ เป็นมาตรการที่สามารถช่วยลดการระบาดของโรคได้แต่ไม่มากนัก เพราะจำนวนผู้ที่ติดโรคทางเพศสัมพันธ์ยังเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้น จึงควรปรับเปลี่ยนให้มีมาตรการต่างๆเข้ามาเพื่อเป็นการดูแลและควบคุมผู้ค้าประเวณีให้มากกว่านี้ รวมไปถึงให้มีการพัฒนามาตรการดังกล่าวนั้นต่อไปในประเทศไทยเช่นกัน ส่วนประเทศเยอรมนีนั้นได้มีการจัดระเบียบควบคุมจำนวนสถานประกอบกิจการการค้าประเวณี ควบคุมจำนวนผู้ค้าประเวณีเพื่อเป็นการป้องกันโรค โดยที่ผู้ค้าประเวณีต้องทำการตรวจสุขภาพก่อนขึ้นทะเบียนค้าประเวณี ผู้ค้าประเวณีต้องอยู่ในการควบคุมดูแลที่จะต้องทำการตรวจสุขภาพเป็นประจำสม่ำเสมอ ซึ่งผู้ค้าประเวณีทุกคนมีสิทธิได้รับคำปรึกษาในด้านสุขภาพจากสถานดูแลของรัฐ

4.1.2 เปรียบเทียบมาตรการในเรื่องอายุของผู้ค้าประเวณีระหว่างประเทศไทยและประเทศเนเธอร์แลนด์

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายอาญานั้น ไม่ได้มีการระบุไว้ว่า “ผู้ค้าประเวณี” ผิดกฎหมาย แต่

เจ้าของกิจการการค้าประเวณี นายหน้าที่จัดหาและชักชวนมาค้าประเวณีเท่านั้นที่มีความผิด และหากกรณีเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ลูกค้าที่มาซื้อบริการทางเพศก็มีความผิดฐานพรากผู้เยาว์ จึงทำให้เกิดปัญหาการค้าประเวณีเด็กเพิ่มขึ้นอย่างมาก ส่วนประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น ทางรัฐบาลได้มีแนวความคิดในเรื่องของการกำหนดอายุของบุคคลที่ประกอบอาชีพค้าประเวณี ได้นั้น ต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 21 ปี ซึ่งเป็นการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากธุรกิจการค้าประเวณี ถ้ากรณีสถานประกอบกิจการการค้าประเวณีที่ได้รับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี ไว้เข้าทำงานเป็นผู้ค้าประเวณี รวมถึงผู้ที่ใช้บริการกับผู้ค้าประเวณีด้วยนั้นผิดกฎหมายทางอาญา และต้องรับโทษทางกฎหมาย

4.2. วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย และต่างประเทศ

ในประเทศต่าง ๆ นั้นได้มีการอนุญาตให้มีการค้าประเวณีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งในปัจจุบันได้มีการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายต่างๆ และมีผลลัพธ์จากการบังคับใช้ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นการรับรองในการค้าประเวณีด้วยความสมัครใจนั้นจะมีสถานะเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมาย และในขณะเดียวกันก็เป็นมาตรการในการช่วยลดปัญหาการค้าประเวณีดังกล่าวได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความสุขของประชาชนในสังคมและยังช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นมาจากการค้าประเวณีได้ด้วย ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังต่อไปนี้

4.2.1 เปรียบเทียบมาตรการในการรับรองสถานะของการค้าประเวณี ระหว่างประเทศไทยกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ในปัจจุบันนี้ผู้ค้าประเวณีในประเทศไทยมีความต้องการในการทำงานอิสระ ซึ่งในการเป็นลูกจ้างของสถานประกอบกิจการการค้าประเวณีนั้นทำให้ผู้ค้าประเวณีต้องทำงานเป็นเวลาที่ชัดเจนจึงไม่ได้ผลตอบแทนที่ดี ดังนั้น การจัดให้มีมาตรการในการช่วยเหลือผู้ที่ประกอบอาชีพการค้าประเวณีผ่านสถานะการเป็นลูกจ้างนั้นไม่บรรลุผลสำเร็จ ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ค้าประเวณีส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพการค้าประเวณีในลักษณะที่ไม่มี การเปิดเผยตัวตนให้สังคมได้รับรู้ จนเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ควรมีการบังคับให้ขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณี อีกทั้ง ในเรื่องของการจัดเก็บข้อมูลนั้นต้องอยู่ในการควบคุมของราชการขึ้นทะเบียนของผู้ค้าประเวณีอีกด้วย ซึ่งรัฐเองก็ยังถูกมองว่าไม่มีความปลอดภัยและขาดการรับประกันที่มีความน่าเชื่อถือว่าข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลอื่นๆ ที่รัฐต้องเก็บรักษาเป็นความลับนั้นจะไม่รั่วไหล ถูกเผยแพร่ ดังนั้น การบังคับใช้ในเรื่องของการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณีทุกวันนี้ก็ยังคงไม่ได้รับการตอบรับหรือความร่วมมือใดๆ จากผู้ค้าประเวณี จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ค้าประเวณีต้องมีการหลบเลี่ยงกฎหมายอย่างเช่นเดิม ซึ่งก็เป็นปัญหาอย่างมากกับผู้ประกอบอาชีพค้าประเวณี ส่วนสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีนั้นมีเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตเกี่ยวกับการค้าประเวณี ซึ่งมีความ

รัดกุมและชัดเจนมาก รวมไปถึงการห้ามค้าประเวณีเด็ก หรือการค้าประเวณีที่กระทำโดยไม่สมัครใจ โดยจะเห็นได้ว่าเงื่อนไขของบุคคลที่จะสามารถทำการขึ้นทะเบียนในการประกอบอาชีพการค้าประเวณีนั้น ควรมีเงื่อนไขต่างๆดังนี้ ต้องเป็นบุคคลอายุเกิน 18 ปีขึ้นไป ต้องเป็นการสมัครใจที่จะค้าประเวณีเองมิใช่เป็นการถูกบังคับ ช่มชู้ หลอกหลวง หรือมีผู้อื่นชักชวนหรือสนับสนุนให้เริ่มทำการค้าประเวณี ดังนั้น ขั้นตอนในการขอใบอนุญาตประกอบอาชีพการค้าประเวณีนั้น กฎหมายของประเทศเยอรมนี พบว่า ผู้ค้าประเวณีต้องทำกรยื่นเอกสารเพื่อขอใบอนุญาตต่อหน่วยงานท้องถิ่น อำเภอ หรือหน่วยงานอื่นๆที่รับผิดชอบ ซึ่งสามารถช่วยแก้ไขและลดปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีได้อย่างมาก

4.2.2 เปรียบเทียบมาตรการในการรับรองสิทธิการเข้าถึงสวัสดิการต่างๆของผู้ค้าประเวณีระหว่างประเทศไทยกับประเทศเนเธอร์แลนด์

เมื่อได้พิจารณาถึงสถานการณ์การค้าประเวณีในประเทศไทยแล้ว จะเห็นว่าถึงจะมีกฎหมายเพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี และได้กำหนดโทษทางอาญาต่างๆ ก็ไม่สามารถช่วยทำให้ปัญหาการค้าประเวณีลดลงได้ กลับขยายตัวเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่ามาตรการต่างๆทางกฎหมายยังไม่มีประสิทธิผลในการแก้ไขหรือลดปัญหาได้ นอกจากนี้การที่ไม่มีการรับรองสถานะของผู้ค้าประเวณี จึงส่งผลให้ผู้ค้าประเวณีไม่ได้รับสิทธิใดๆ การคุ้มครอง รวมถึงสวัสดิการต่างๆตามกฎหมาย เช่น สิทธิตามกฎหมายแรงงาน ประกันสังคม ระบบตรวจและการรักษาสุขภาพของหน่วยงานสาธารณสุข ทั้งนี้ ยังส่งผลเสียไปยังรัฐ กล่าวคือ ผู้ค้าประเวณีไม่ได้ทำการเข้าสู่ระบบการเสียภาษีให้กับหน่วยงานกรมสรรพากร เหมือนเช่นอาชีพอื่นๆ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐก็ไม่สามารถจัดเก็บภาษีจากการค้าประเวณีได้อย่างถูกต้องแต่ประการใด ส่วนประเทศเนเธอร์แลนด์นั้นได้มีการออกมาตรการต่างๆให้กับผู้ค้าประเวณีและผู้ประกอบกิจการการค้าประเวณีต้องขึ้นทะเบียนและเสียภาษีให้แก่รัฐบาล ผู้ค้าประเวณีจะต้องมีอายุ 21 ปีขึ้นไป โดยมีการตรวจสุขภาพเป็นประจำและได้รับสวัสดิการต่างๆจากรัฐ (The Netherland Ministry of Foreign Affairs, “Dutch Policy on Prostitution”) ทั้งนี้ มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นๆ ตามกฎหมายแรงงาน โดยจะได้รับสวัสดิการจากการว่างงานด้วย จึงทำให้ผู้ค้าประเวณีต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิในการที่จะไม่ให้บริการแก่บุคคลใดหรือในเวลาใดก็ได้เสมอ

อภิปรายผล

จากการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยนั้นได้มีการบัญญัติไว้อย่างกว้างๆ และบางข้อของกฎหมายก็มีช่องว่างจึงเป็นสาเหตุให้เกิดการกระทำผิดได้ อีกทั้ง ยังเกิดปัญหาด้านการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคอื่นๆ รวมถึงการอบรมด้านสาธารณสุขและปัญหาอื่นๆอีก

มาก กลุ่มผู้ค้าประเวณีมีจำนวนมากทั้งผู้ค้าประเวณีที่ผ่านโดยตรงกับสถานประกอบกิจการการค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีที่แอบแฝง จึงทำให้ผู้ค้าประเวณีในกลุ่มที่ทำการค้าประเวณีที่แอบแฝงในการค้าประเวณีนั้นไม่ได้รับการดูแลหรือป้องกันปัญหาต่างๆได้ทั่วถึง ซึ่งไม่มีมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณีในประเทศไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆขึ้น ได้แก่ มีการร่วมเพศโดยไม่มีการป้องกันโดยการสวมใส่ถุงยางอนามัย ไม่ได้รับการอบรมด้านสุขภาพกับสาธารณสุข หรือไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้น จึงควรมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อเป็นการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีของผู้ค้าประเวณีในประเทศไทย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการแพร่กระจายเชื้อโรคจากผู้ค้าประเวณีไปสู่กลุ่มประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เมื่อได้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศและบทกฎหมายของไทยนั้นพบว่า มาตรการป้องกันการค้าประเวณีในต่างประเทศมีความแตกต่างกับประเทศไทย โดยในแต่ละประเทศจะมีมาตรการที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการค้าประเวณี

จากการศึกษาวิจัยเรื่องมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย พบว่า

1. การค้าประเวณีที่เกิดจากความสมัครใจของผู้ค้าประเวณีนั้นเป็นการมีเพศสัมพันธ์โดยความยินยอม ซึ่งถือเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงมีสิทธิในเนื้อตัวร่างกาย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองให้บุคคลมีอิสระในการกำหนดความต้องการในการมีเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง หมายความว่า คนทุกคนไม่ว่าจะเพศไหนๆ ชายหรือหญิง หรือบุคคลหลากหลายทางเพศย่อมที่จะมีสิทธิเสรีภาพอย่างเสมอภาคกัน (เอื้อพร เพ็ชรศิริ, 2556) โดยไม่ถูกบุคคลอื่นบังคับ ช่มชู้หรือขู่เข็ญด้วยประการใดๆ (สุจิรา เข้มโพนบูลย์, 2560) ซึ่งไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมที่มีผู้เสียหาย ทั้งนี้ การบังคับใช้กฎหมายอาญา หากได้มีการบัญญัติความรับผิดทางกฎหมายอาญาขึ้นใช้อย่างพร่ำเพรื่อ โดยไม่ได้เป็นการรบกวนสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นแต่อย่างใด ทั้งนี้ รัฐควรยกเลิกความรับผิดทางกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการค้าประเวณี

2. ควรแก้ไขบทบัญญัติตามกฎหมายของประเทศไทยเพื่อให้สามารถคุ้มครอง ควบคุม และป้องกันปัญหาการค้าประเวณี รวมถึงปัญหาจากการบังคับใช้กฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มีความประสงค์เพื่อต้องการห้ามการค้าประเวณี กล่าวคือ ควรระบุถึงโทษของผู้ที่เที่ยวเตร็ดเตร่เพื่อการค้าประเวณี หรือในกรณีที่พบเห็นในที่สาธารณะว่าได้มีการชักชวน หรือมีการติดต่อเพื่อการค้าประเวณี หากสรุปตามข้อความทางกฎหมายในการค้าประเวณีที่ไม่ผิดกฎหมายนั้นสามารถกระทำได้โดยอยู่ในสถานที่ของตนเองหรือในที่สาธารณะ เช่น การยืนในจุดเป็นที่รู้จักกันโดยไม่ได้กระทำการชักชวนใดๆ โดยได้ตีความตาม

มาตรา 5 ตามข้อความทางกฎหมาย ดังนั้น ควรระบุถึงความผิดต่อผู้ค้าประเวณีไว้และโทษที่จะลงแก่ผู้ค้าประเวณีดังกล่าวควรมีอัตราโทษที่สูง โดยให้เกิดความเกรงกลัวและไม่กระทำผิดซ้ำ (ณัฐภักดิ์ ณรงค์กิจพาณิชย์,2561) เพื่อให้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวนี้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย รวมถึงจะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการค้าประเวณีได้อย่างมาก

3. ควรให้มีการบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการให้สิทธิต่างๆแก่ผู้ค้าประเวณีที่สามารถเข้าถึงสวัสดิการแห่งรัฐและการให้ความช่วยเหลือทางด้านแรงงานต่างๆ โดยที่การช่วยเหลือทางด้านแรงงานนี้จะต้องรวมถึงการคุ้มครองถึงสถานที่ในการทำงานของผู้ค้าประเวณีด้วย โดยที่จะต้องกำหนดถึงข้อบังคับในสถานประกอบกิจการการค้าประเวณี ให้มีระบบสุขาภิบาลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้ค้าประเวณีและผู้ซื้อบริการ รวมถึงมีมาตรการการรับประกันในความปลอดภัยและการรับรองสุขอนามัยให้แก่ผู้ค้าประเวณีเพื่อการคุ้มครองอีกทางหนึ่ง โดยในเรื่องของข้อบังคับดังกล่าวนี้ควรครอบคลุมไปถึงสถานประกอบกิจการการค้าประเวณี ในลักษณะที่เป็นรูปแบบห้องพักหรือห้องเช่าต่างๆด้วย เพื่อเป็นอีกตัวเลือกหนึ่งสำหรับผู้ค้าประเวณีจะสามารถเลือกใช้ทำการค้าประเวณีได้ ดังนั้น รัฐควรจัดระบบในการดูแลทั้งสวัสดิการและสิทธิของผู้ค้าประเวณีให้มีความเสมอภาคเหมือนกับการประกอบอาชีพอื่นๆ โดยมีการรับรองสถานะของการค้าประเวณีในประเทศไทย ดังนั้น ควรนำมาตรการทางกฎหมายในการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณีมาบังคับใช้ และมีการจัดเก็บภาษีจากผู้ค้าประเวณีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (สุจิรา เชื่อมไพบูลย์,2560) เนื่องจากว่าวิธีการดังกล่าวจะเป็นการป้องกันและช่วยลดปัญหา รวมถึงผลเสียจากการค้าประเวณีให้ลดน้อยลงอีกด้วย

4. การรับรองสถานะความถูกต้องตามกฎหมายของผู้ค้าประเวณีนั้น ควรให้มีการบัญญัติโดยชัดเจนว่าอาชีพการค้าประเวณีนั้นเป็นหนึ่งในอาชีพที่ถูกกฎหมาย โดยที่ผู้ที่ประกอบอาชีพการค้าประเวณีต้องสมัครใจด้วยตนเอง ไม่เกิดจากการข่มขู่หรือการถูกบังคับใดๆ มีระบบการช่วยเหลือด้านสาธารณสุข เช่น การอบรมสุขภาพและการตรวจสุขภาพเป็นประจำ (จิตราวาริช,2558) ทั้งนี้ เนื่องจากว่าธุรกิจการค้าประเวณีนั้นถือว่าเป็นแหล่งรายได้ที่สร้างเม็ดเงินได้อย่างมหาศาล หากรัฐบาลสามารถเปิดทางธุรกิจการค้าประเวณีขึ้นมาอยู่บนดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีการจัดเก็บภาษีส่งกรมสรรพากรอย่างถูกต้องตามกฎหมายเหมือนอาชีพอื่นๆ หน่วยงานรัฐจะมีรายได้อย่างมหาศาลเช่นกัน ซึ่งรัฐสามารถนำรายได้มาใช้ในการพัฒนาประเทศๆได้หลายๆทาง เช่น นำไปช่วยแก้ปัญหาทางสังคมกับผู้ที่ด้อยโอกาสให้กับผู้ที่มีการศึกษาน้อยที่ประกอบอาชีพการค้าประเวณีได้มีงานทำ อีกทั้ง ยังส่งผลให้ประชาชนในประเทศมีรายได้มากขึ้น รวมไปถึงเงินดังกล่าวก็นำไปใช้หมุนเวียนในการบริหารระบบเศรษฐกิจของประเทศได้อีกด้วย อีกทั้ง ต้องมีการระบุถึงการให้สิทธิในการประกอบอาชีพนั้นด้วย เพื่อเป็นการป้องกันและลดปัญหาในการแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบจากการค้า

ประเวณี อีกทั้ง เพื่อให้รัฐคุ้มครองดูแลและรับรองสถานะในทางกฎหมายให้กับผู้ค้าประเวณี เช่น กฎหมายแรงงาน สิทธิการลาป่วย ระบบประกันสังคม เพื่อเป็นการควบคุมและคุ้มครองการทำงานให้กับผู้ค้าประเวณี (The Netherland Ministry of Foreign Affairs.,2005)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ปัญหาการค้าประเวณีนั้นอยู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน เนื่องจากว่าผลประโยชน์และผลตอบแทนยังคงสูงกว่าอาชีพอื่นๆ รวมถึงในปัจจุบันความต้องการในการใช้บริการการค้าประเวณียังคงมีอยู่และเพิ่มมากขึ้น โดยที่มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและการลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นมาตรการทางกฎหมาย มาตรการด้านสาธารณสุขหรือมาตรการอื่นๆของไทยนั้นมีความสำคัญอย่างมาก รวมถึงข้อบังคับต่างๆ เมื่อได้เปรียบเทียบข้อกำหนดต่างๆระหว่างประเทศ ทั้งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและประเทศเนเธอร์แลนด์ พบว่า บทกฎหมายต่างๆที่ได้กำหนดไว้และแนวทางในการป้องกันและลดปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยนั้นมีความแตกต่างกับต่างประเทศ เช่น มาตรการทางด้านสาธารณสุข มาตรการในการรับรองสิทธิการเข้าถึงสวัสดิการต่างๆของรัฐ การรับรองสิทธิการขึ้นทะเบียนของผู้ค้าประเวณี โดยผู้ค้าประเวณีจะได้รับสิทธิและการคุ้มครองตามกฎหมายเหมือนเช่นการประกอบอาชีพอื่นๆ ดังนั้น ควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีของไทยให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเริ่มจากการยกเลิกความรับผิดชอบในทางอาญาแก่ผู้ค้าประเวณีที่สมัครใจ โดยให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ค้าประเวณี รวมถึงมีการแสดงรายได้และเสียภาษีให้แก่กรมสรรพากรอย่างถูกต้อง โดยมีการตราพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมาเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ค้าประเวณีโดยตรง ซึ่งในการกำหนดการค้าประเวณีให้ชอบโดยกฎหมายนั้นไม่ได้เป็นการมุ่งเน้นเพื่อการส่งเสริม หรือเพื่อการสนับสนุนให้ประกอบอาชีพค้าประเวณีแต่อย่างใด ทั้งนี้ ถ้าทำให้การค้าประเวณีถูกต้องตามกฎหมายนั้นมีความเชื่อว่าจะสามารถช่วยลดปัญหาอาชญากรรม ลดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีการเพิ่มรายได้จากภาษีเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้คนในสังคมจากความยากจน ทั้งนี้ หากมีการปรับปรุงสถานะทางกฎหมายเป็นการเปิดโอกาสให้กับอาชีพนี้ จะส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้นและยังเป็นการช่วยลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและการหาผลประโยชน์ในทางกฎหมายจากกลุ่มผู้มีอิทธิพล รวมถึงยังลดช่องว่างและการเรียกรับผลประโยชน์ระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับประชาชนด้วย ถ้าหากรัฐสามารถทำให้การค้าประเวณีถูกต้องตามกฎหมายได้จริงนั้น จะทำให้ธุรกิจการค้าประเวณีที่อยู่ใต้ดินมาอยู่บนดิน ซึ่งถ้ามองกันตามความเป็นจริง ธุรกิจนี้มีบทบาทในเชิงบวกอย่างมาก คือเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้อย่างต่อเนื่องแต่ที่ผ่านมารัฐกิจนี้ถูกปิดกั้นทางกฎหมายของรัฐและมีการถกเถียงกันในเรื่องของจริยธรรมและศีลธรรมที่เป็นการขัดต่อประเทศไทยที่ว่าคนไทยนั้นเป็นชาวพุทธ ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงเป็นช่องว่างทางกฎหมายทำให้เศรษฐกิจหรือรายได้จากการค้า

ประเด็นทั้งหมดนั้นเทไปอยู่ในระบบใต้ดิน ซึ่งจะมีเพียงกลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียวที่ได้เม็ดเงินในส่วนนี้ไป ดังนั้น ถ้ารัฐบาลจะเปิดทางให้ธุรกิจนี้ขึ้นมาอยู่บนดินก็จะมีรายได้เข้ารัฐอย่างมหาศาล รวมถึงให้รัฐเรียกเก็บภาษีจากผู้ค้าประเวณีให้ถูกต้องตามกฎหมาย และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณีผ่านโลกออนไลน์ เพราะการค้าประเวณีผ่านโลกออนไลน์นั้นเข้ามามีบทบาทอย่างมากในยุคปัจจุบันนี้ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆกับผู้ค้าประเวณี รวมถึงเรื่องการแพร่ระบาดของโรคที่ควบคุมได้ยากขึ้น การอบรมเรื่องสุขภาพและการตรวจโรคจะไม่ได้รับการควบคุมได้ดีเท่าที่ควร

เอกสารอ้างอิง

- ปิยวัฒน์ วิฑูราภรณ์. (2560). ปัญหาในการกำหนดความรับผิดชอบทางอาญาต่อผู้ค้าประเวณี. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ทัยเลิศ ลือป้อ. (2550). ปัญหาการนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้ในการแก้ปัญหาธุรกิจการค้าประเวณี. ใน วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- สุจิตรา เชื่อมไพบูลย์. (2560). การค้าประเวณีโดยชอบด้วยกฎหมาย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐปภัสร์ ณรงค์กิจพาณิชย์. (2561). มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี : ศึกษากรณีผู้ค้าประเวณีในประเทศไทย. วารสารวิชาการ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 6(1), 71-84.
- ปุลมยวีร์ เวชกรณ์. (2561). โสเภณีกับชีวิตที่ต้องดูแลตัวเอง แรงงานไร้สวัสดิการ ผิดกฎหมาย และความเป็นคนไม่มีความเท่าเทียมกับคนในสังคมประชาไท เรียกใช้เมื่อ 2 สิงหาคม 2564 จาก <https://prachatai/journal/2018/08/78088>
- จิตรา วาริช. (2558). ทำเรื่องใต้ดินให้มาอยู่บนดินแบบดัดท์สไตล์. สำนักข่าวอิศรา. เรียกใช้เมื่อ 1 กรกฎาคม 2564 จาก https://www.isranews.org/content-page/item/39641-isranews_39641.html
- เท่าภิกข ลิ้มจิตรกร (2563). แนวคิดแก้ปัญหาค้าประเวณี. เรียกใช้เมื่อ 25 เมษายน 2564 จาก http://www.matichon.co.th/politics /news_2486440
- ดวงใจ บรรทัด. (2556). พฤติกรรมเสพติด (Behavioral Addiction). Journal of public health and development, 11(3), 1-1
- เสาวรส หุ่นดี และจรัส เล็งวิทยา. (2558). มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทยมนุษยศาสตร์ สาขาสังคมศึกษาและศิลปะ, 8(2), 464-482.

- อุไรวรรณ คณิงสุขเกษม และสุภาณี เวชพงศา. (2542). ประมวลสถานการณ์ทางด้านสุขอนามัยของหญิงบริการทางเพศ. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอื้อพร เพ็ชรศิริ. (2556). แนวคิดใหม่เกี่ยวกับความเสมอภาคทางเพศ ในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา : ศึกษาเปรียบเทียบบางประเทศในประชาคมอาเซียน (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ชวฤทธิ์ โยศรีคุณ. (2562). หน้าที่ของประชาชนในการชำระภาษีอากร. วารสารการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศ วิทยาลัยนครราชสีมา ฉบับที่ 1/2562, 135-141.
- The Netherland Ministry of Foreign Affairs. (2005). Dutch Policy on Prostitution. Retrieved from <https://www.prostitution.procon.org/Sourcefiles/netherland.pdf>